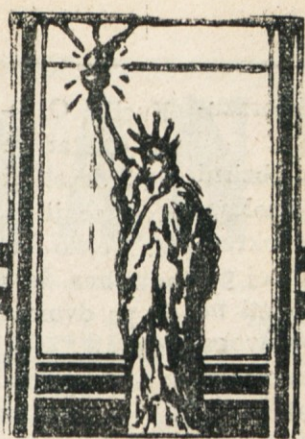

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 7-8-0
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. - 11227

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, MARCH 3, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Spiro Agnew dobiva vedno novo podporo

Ameriška javnost postopno vedno bolj ceni podpredsednika S. T. Agnewa, ki so ga liberalci vseh vrst slikali v času volitev za pravo nevarnost za ZDA, od katerih vodstva je "oddaljen samo za en srčni utrip".

CLEVELAND, O. — Ko je R. M. Nixon izbral za svojega podpredsednika kandidata I. 1968 guvernerja Spira T. Agnewa, so vsi liberalci vseh vrst in otenkov svarili deželo pred nevarnostjo, če bi bil Nixon izvoljen za predsednika ZDA in bi bil v takem slučaju Agnew le "za en srčni utrip" od njihovega vodstva. Javnosti so S. T. Agnewa naslikali kot neizobraženega in ne posebno bistrega moža s skrajno konservativnimi nazori, ki mu v nobenem slučaju ne bi smeli in mogli zaupati vodstva ZDA.

Priznati je treba, da S. T. Agnew res ni napravil najboljšega vtisa in je bil delno sam kriv, če ga je javnost napadeno sodila. Možno je, da v svojih izjavah rad zaletel in jih moral kasneje popravljati. S časom se je izvežbal in obrusil, spoznal, da je treba v javnosti besede izbirati. Tako je postopno začel svojo podobo v očeh javnosti popravljati, posebno od časa, ko je javno spregovoril proti pristranskemu poročanju novic na televiziji, radiu in v časopisu.

Se v preteklem decembru je Agnewa odobraval le 40% povprašanih, med tem, ko se jih je 42% izrazilo proti njemu. Louis Harris je povpraševanje ponovil koncem preteklega meseca in pri tem dognal, da sedaj Agnewa ocenjuje 47% pozitivno proti 42% negativno. Tistih, ki Agnewa in njegove nastope zavračajo torej na splošno ni nič manj, več pa je takih, ki te odobraval. Harris je ugotovil, da se je Agnew v očeh javnosti na svoji poti po Aziji dobro izkazal — 69:8.

"Pogumen" nastop in odkrit način govora sta našla v javnosti dober odziv, odobrilo ga je s 67:16%.

Nastop Agnewa proti demonstrantom proti vojskovanju v Vietnamu je žel odobravanje v razmerju 69:19%.

Nastop proti televiziji in časopisu v pogledu enostranosti poročanja in komentiranja, ki je dobil v decembru le 37:31% podpore, je odobraval sedaj 56:26% povprašanih.

V vprašanju visokega šolstva, kjer je dejal Agnew, da "puščajo na visoke šole preveč ljudi", se javnost s podpredsednikom ne strinja. Njegovo stališče je odklonila s 46:31%.

SE NISTA RAZUMELA?

Gost: Duh te-le ometle, natakara, mi ni prav nič všeč.

Natakara: V tej gostilni ne delamo omet, da bi dišale, ampak da jih jedo.

SHOWERS

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno, toplejše in možnost dežja. Najvišja temperatura okoli 53.

Novi grobovi

Jože Gazvoda

Včeraj popoldne je nanadno pri delu umrl 61 let stari splošno znani rojak Jože Gazvoda s 1113 E. 67 St., doma v Velikih Brusnicah, od koder je prišel leta 1949 v ZDA. V Clevelandu se je naselil l. 1953 in je bil zaposlen dolga leta pri Republic Steel Co. Bil je mož Frances, roj. Franko, oče Mrs. Anton (Martina) Stepic, Mirka in Frances, 6-krat stari oče, brat Antona (v Slov.), pok. Franka, pok. Marije in pok. Franciške. Bil je član Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu in Slov. prištave. Pogreb bo v četrtek zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St. Cas še ni določen.

Antonia Kuhar

V Jennings Hall Nursing Home, kjer je bila zadnji dve leti, je umrla 71 let stara Antonia Kuhar, roj. Kelco, s 15811 Trafalgar Ave., vdova I. 1952 umrlega Petra, mati Josepha A. in Josepha P., stara mati Karen. Pokojna je bila doma na Češkoslovaškem, od koder je prišla v ZDA pred 55 leti. Pogreb bo iz Zeletovega zavoda na E. 152 St. v četrtek ob 8.45, v cerkev sv. Jeroma ob 9.30, nato na pokopališče.

Vajo (Walter) Bozickovich

V Villa St. Jude Nursing Home, Broadview Road je umrl 75 let stari Vajo (Walter) Bozickovich, samski, stric George Bozickovicha, prijatelj družine Dan Yovich, rojen v Liki na Hrvaškem, od koder je prišel v ZDA l. 1912, brat Milke, Dana in Steva (vsi v Jugoslaviji). Pokojnik je bil član Sv. Sava št. 108 SNS, upokojeni delavec Willard Storage Battery Co. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v četrtek opoldne, v cerkev sv. Save ob enih, nato na pokopališče West Park na Ridge Rd.

Abrams pride domov

WASHINGTON, D.C. — Gen. C. Abrams je nasledil generala Westmorelanda kot vrhovni poveljnik ameriških oboroženih sil v Južnem Vietnamu, sedaj pravi, da ga bo nasledil tudi kot načelnik armadnega glavnega stana.

Judje po vsem svetu lrpijo zaradi vojne

V državah, ki so v sporu med Izraelom in Arabci naklonjene Arabcem, so judje v zelo nerodnem položaju.

TEL AVIV, Izrael. — Izraelske oblasti skrbno pazijo, kje in kako trpijo njihovi rojaki od sedanjega izraelsko-arabske vojne. Dognali so zaenkrat to, da imajo Judje težave največ v tistih državah, kjer uradna politika drži za Arabci. Lep vzgled za to je Sovjetska zveza. Sovjetski Judje so do sedaj niso mešali v izraelsko-arabsko vojskovanje. Sovjetske oblasti so jih pustile pri miru.

Sedaj rdeči komisarji že pritiskajo na judovsko manjšino, naj se solidarizira s sovjetsko uradno politiko. Ruski rabini so zato že morali dati par izjav v korist Arabcem. Seveda ve ves svobodni svet, koliko so take izjave vredne. To pa ne drži za države, ki so pod komunističnim bičem. Verdar se Judom napovedujejo še hujši časi.

V Franciji so bili opozorjeni, naj se ne skrivajo za "dvojno" lojalnostjo Francije in Izraela. Razume se, da judovsko zadreago prav radi izrabljajo ostanki nekdanjega antisemitizma, da hujskajo, kjer le morejo, proti Judom. Znanih protijudovskih programov, kot so bili v navadi v carski Rusiji, nihče ne pričakuje več, na poskuse pa moramo biti pripravljeni. Značilno je na primer, da se v Franciji bolj živo, kot je navada, zanimajo za vse v zvezi z izraelsko-arabskim vojskovanjem. Burja radi odpeljave 5 topnjač je bila tako huda, ker so te ladje odpeljali Izraelci. Prodaja 110 francoskih Mirage jet letal je razburjala Francoze zato, ker se je moralo zgoditi ravno v Franciji itd.

Če se je v Franciji čuti vpliv takih dogodkov, na odnose med domačini in Judi, koliko bolj se taki slučajji čutijo v drugih državah. O tem so nekateri francoski časopisi že začeli kar odkrito pisati. V takih debatah navadno ne prevladuje pamet, ampak strast, ravno zato so tako nevarni.

Sporočajte domače vesti!

Priznanje države bolj politično kot pravno vprašanje

WASHINGTON, D.C. — Priznanje novih držav je važno za nove države, saj od priznanja zavisi, kdo hoče imeti uradne tise z njimi. Zato se vsaka nova država najprej pobriga za priznanje vsaj tistih držav, ki bo nanje najbolj navezana. Pravzaprav bi to ne smelo biti. Ako velja načelo, da ima vsak narod pravico do samoodločbe, bi moral dobiti radi tega priznanje državnosti od vsega sveta. Pa vendar ni tako, kar je dokazal svoj čas sam predsednik Wilson. Postavil je namreč načelo, da mora vsaka država, ki hoče biti priznana v mednarodnem svetu, imeti "ustavno legitimnost". Kaj naj to pomeni, ni točno razložil, sicer se pa niti sam ni držal svojega načela. L. 1917 je dobil priznanje Sovjetske zveze, ker "komunisti zagovarjajo krivoverno gospodarsko politiko". Wilson je torej smatral priznanje za politično orožje, ne pa za pravni instrument. Ko je l. 1933 Roosevelt pri-

znal Sovjetsko zvezo, je to napravil, ker mu je Moskva ugodila v nekaterih drugih zadevah.

Amerika je rabila priznanje za politične namene že v preteklem stoletju. Ni pa pri meroma hotela priznati Mehike, dokler je bila nevarnost, da bo Maksimilijan res postal mehiškanski cesar. Predsednik Monroe ni hotel priznati republike Haiti, ker je zahtevala za uvoženo ameriško blago previsoke carine, ker je zapostavljala belo raso in ker neodvisnost Haitija od Francije ni bila pravno dognana. Naša diplomacija je odbila n.p.r. priznanje Mehike, da bi onemogočila generalu Huertu, da postane predsednik. L. 1821 je predsednik Adams odložil priznanje argentinski republike, dokler ne dokaže, da res lahko skrbi za mir, red in zakonitost v deželi.

Zadnjih par desetletij je priznanje postalo navadno politično orožje. Skoraj vse nove države so se ozirale po sponzorjih, ki naj jim pomagajo do priznanja. Tako so po prvi svetovni vojni dobile priznanje vse narodnosti, ki so se borile na strani zavezniškov in imele primerno vplivnega sponzorja. Še bolj se je to načelo uveljavilo po drugi svetovni vojni. Priznanju komunističnih držav je pravilo zmeraj botrovala Sovjetska zveza.

Od Kube zasežena ladja ni delala za vlado ZDA

MIAMI, Fla. — Predelana ribiška ladja Jocelyn-C, ki jo je v nedeljo zvečer zasegla kubanska obrežna oborožena ladja, ni vršila nobenih poslov za vlado ZDA, je izjavil jasno in odločno zastopnik državnega tajništva. To je preko švicarskega poslistva v Havani, ki zastopa pri Kubi ameriške koristi, skušalo dognati, kaj se je prav za prav z ladjo in njeno 5-člansko posadko zgodilo. Zadnje poročilo kapitana ladje je bilo, da namerjajo Kubanci na ladjo svoje topove, nato je vsak radijski stik prestal.

Ladja ameriške Obalne straže je videla, kako je zasežena ameriška ladja odplula pod stražo proti obali. Kubanci so je zasedli, ko naj bi bila nekako 20 milj od kubanskega kopna v bližini Cay Lobos na severni strani otoka Kube.

Ladja naj bi stikala v vodah Karibskega morja za potopljenimi zakladi. Njen kapitan je Sten Carlson, star 37 let, iz Chathama, Mass.

Nixon bi rad varčeval pri drobnjarijah

WASHINGTON, D.C. — Pri nas obstoja zakon, ki omogoča, da ostanejo v federalnem proračunu postavke o izdatkih tako dolgo "odprte", dokler niso stvarno izrabljene. Ne omdrejo torej same po sebi s koncem proračunskega leta. Za odmiranje se bori vsaka administracija, toda Kongres noče pristati na to, ker bi tako avtomatično ugasnili vsi zneski pri neizrabljenih postavkah. Ker hoče Nixon varčevati, je nabral med takimi postavkami 57 "programov" in predložil Kongresu, naj odobri črtanje.

Iz te moke ne bo dosti kruha. Med postavkami, predlaganimi za črtanje, je namreč dosti takih, ki na njih visijo interesi posameznih volivnih okrajev. Tam bodo volivci pritisnili na kongresnike, naj preprečijo črtanje. Take akcije se navadno posrečujejo.

Nixon ni prvi predsednik, ki je prišel na idejo črtanja. Tudi njegovi predniki so stavili podobne predloge, ki jih je potem Kongres večinoma odklonil.

NIXON SE POSLOVIL OD POMPIDOUJA V NEW YORKU

Predsednik R. M. Nixon je odletel včeraj v New York, da bi pomiril G. Pompidouja, ki je bil nejevoljen zaradi demonstracij proti njemu v nedeljo v Chicagu in včeraj v New Yorku. Na poslovilni večerji sta predsednik ZDA in predsednik Francije izmenjala prijateljske napitnice.

WASHINGTON, D.C. — Demonstracije proti predsedniku Francije Pompidouja v Chicagu v nedeljo, kjer naj bi se policija ne bila dovolj potrudila za varnost gostov, so močno vznejevoljile francoske goste. Mrs. G. Pompidou je bila tako užaljena, da je predlagala odpoved preostalega programa, določenega za New York. Predsednik je kljub temu ostal, odpovedal je le za včeraj dopoldne dogovorjeni sestanek z vodniki ameriških judovskih organizacij v New Yorku. Predsednik Pompidou je bil tri ure v glavnem stanu ZN, kjer se je razgovarjal z glavnim tajnikom ZN U Tantom. Sinoči so v hotelu Waldorf-Astoria priredili v čast francoskih gostov slavnostno večerjo, na katero je priletel iz Washingtona sam predsednik Nixon, četudi ni bilo to preje na sporedu, da bi pomiril francoske goste in jim izkazal posebno čast.

Predsednik ZDA bi moral po prvotnem sporedu zastopati podpredsednik S. T. Agnew. Predsednik R. M. Nixon se je odločil, da pojde na večerjo šele, ko je videl, kak odmev to imele na predsednika G. Pompidouja in njegovo skupino demonstracije v nedeljo v Chicagu. Demonstracije so organizirali podporniki in prijatelji Izraela, ki se je jeze na Pompidouja, ker je prodal Libiji, zaveznicu Egipta, 110 Mirage jet letal, ne mara pa izročiti 50 teh letal Izraelu, četudi jih je ta že pred leti naročil in tudi plačal.

Pompidou je po demonstracijah v Chicagu izjavil, da demonstrantov ne smatra za predstavnike ameriškega naroda in njihov nastop zato ne bo imel vpliva na njegov odnos do Amerike. Francoski gost je bil brez dvoma užaljen, ker ga v New Yorku ni pozdravil ne župan J. Lindsay in ne guverner N. A. Rockefeller. Oba sta bila "iz

Rodezija republika

SALISBURY, Rod. — Včeraj se je rodila republika Rodezija, ko je s proglasitvijo nove ustave po 80 letih pretrgala svoje zveze z Veliko Britanijo, katere kolonija je bila do pred 4 leti, ko se je proglasila za neodvisno državo, pa priznavala še britansko kraljico tudi za svojo.

Predsednik vlade Ian Smith je razpisal nove volitve, začasno pa je prevzel posle predsednika 65 let stari, v Londonu na Angleškem rojeni Clifford Dupont. Doslej še nove republike ni nihče priznal, kot tudi ni nihče preje priznal neodvisnosti Rodezije. London si še vedno lasti nad svojo nekdanjo kolonijo suverene pravice in države črne Afrike ga priganjajo, da jih naj tudi uveljavi in izroči oblast v Rodeziji črni večini prebivalstva. Vlada je sedaj še trdno v rokah bele manjšine.

Ponovni poskusi pogajanj med Rodezijo in Veliko Britanijo so ostali brez uspeha, ker bela manjšina v Rodeziji ni voljna prepustiti v doglednem času črni večini oblast v deželi.

Puzzuoli se dviga!

PUZZOLI, It. — Na 29. septembra 1538 je mesto Puzzuoli doživelo hud potres. Po potresu je v njegovi okolici zrastel v par urah 46 čevljev visok hribeček. Hrib obstoji še danes. Puzzuoli je imel mir do lanskega leta. Lani ga je spet zadel potres, ki je povzročil \$2.5 milijona škode.

Takoj po potresu se je začela zemeljska površina dvigati, sedaj je že 2.5 čevlja nad morskovo površino. Vlada je poslala svoje strokovnjake, da opazujejo ta izreden dogodek, ki ga pa nihče ne more zanesljivo razložiti.

Iz Clevelanda in okolice

Seja—

Društvo Carniola Hive št. 493 T.M. ima svojo sejo jutri ob sedmih zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju, v sobi št. 1.

Podr. št. 32 SZZ ima danes, v torek, ob 7. zvečer sejo v dvorani pri Sv. Kristini.

Klub slov. upokojencev v Euclidu ima v četrtek sejo v SDD na Recher Avenue ob običajni uri. Po seji bodo kazali slike.

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima jutri ob dveh popoldne sejo v šoli sv. Vida. Po seji bo zabava, na razpolago bo tudi prigrizek.

Stokes za Metzenbaum—

Župan C. Stokes in vršilec dolžnosti načelnika okrajne organizacije demokratske stranke dr. S. Gerber sta se včeraj javno izjavila za H. Metzenbauma kot demokratskega kandidata za senatorja Ohia. Trdijo, da ima najboljši izgled za zmago pri primarnih volitvah John Glenn, znani astronaut, ki je kot prvi Amerikanec obletel Zemljo v vesolju. H. Metzenbaum je začel včeraj svojo volivno kampanjo z javnim zborovanjem, katerega glavna zanimivost je bil župan C. Stokes poleg petorice mladih "Metzenbaumovih deklet".

Kaj vojskovanje, poroka, poroka!

KATMANDU, Nepal. — V Katmandu se je poročil prestolonaslednik Birendra Dewa. Za ženo je vzel domačo princeso Devi Rano. Poroka je bila tako imenitna, da so nanjo prišli gostje od Londona do Saigona. Na poroko je priletel iz Vientiane tudi laoski ministrski predsednik Suvana Fuma, tam pa je srečal tudi svoje znance iz Saigona.

Kot zahteva stari običaj, je bil vtknjen v nevestin nos demantni prstan. Poroka je bila ob štirih zjutraj, tako so odločili dvorni zvezdoslovci. Po poroki sta ženin in nevesta kockala, kdo bo gospodar v družini, rezultat kockanja pa ni bil objavljen.

Poroka ima tudi političen pomen. Pomeni spravo med dvema družinama, ki igrata glavno vlogo v nepalski politiki. Poročne slovesnosti so trajale 4 dni.

Če si brezobziren pri voznji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

Zadnje vesti

MIAMI, Fla. — Kuba je včeraj izpustila v nedeljo zaseženo ameriško ladjico Jocelyn-C. Kubanci naj bi jo zasedli, ker so mislili, da je zaplula v njihove teritorialne vode.

WASHINGTON, D.C. — Vodnik demokratske večine v Senatu M. Mansfield je včeraj svaril pred povečanjem ameriške udeležbe v vojskovanju v Laosu.

WASHINGTON, D.C. — Zvezni sodnik je včeraj prepovedal štrajk proti samo eni železniški družbi kot krivičen. Tako se je pojavila znova nevarnost splošnega železniškega štrajka, ker so pogajanja med železniškimi družbami in unioni delavstva v železniških delavnicah propadla.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 43 Tuesday, March 3, 1970

Ameriška inflacija in svetovno gospodarstvo

Slabih 10 let je naša dežela živila — s par kratkimi presledki — v dobi nepretrgane pregrete konjunktore. Godilo se nam je dobro, le stalno naraščanje draginje nas je motilo. Vendar draginja ni prva leta rastla hitro, šele zadnja leta je dviganje cen postalo tako hitro in očitno, da nas je prisililo, da mislimo na boj proti draginji. Mislimo smo začeli že pred leti, toda manjkalo nam je veselja, da bi kaj učinkovitega ukrenili. Šele lani in letos je Nixonov režim začel misliti resno na dosledni boj proti inflaciji. Ker se nam je v tej dobi godilo dobro, smo malo mislili, odkod ta dobrota in kakšne posledice ima lahko tudi zunaj Amerike.

Posledice je že pred leti spoznal svet. Bile so dobre, kajti po ameriški konjunkturi so se ravnale tudi konjunktore v drugih gospodarstvih velikih in malih držav. Seveda so na tujem veliko hitreje kot pri nas spoznali, da pregreta konjunktura ne mora trajati večno ne v Ameriki ne po svetu. Vedeli so tudi, kje je vzrok konjunkturi, toda manjkalo je tudi tam poguma za boj proti draginji. Edino Zahodna Nemčija in Anglija sta se postavili draginji po robu in kolikor toliko dosegli predvidene uspehe.

Svet je imel od ameriške konjunktore v glavnem te-le koristi: cene so se dvigale po vsem svetu in povsod poživile proizvodnjo, posebno industrijsko, dvignile blagostanje in preprečevale gospodarske zastoj. Koristi, ki so jih imele posamezne države od ameriške konjunktore, so se pa razlivala daleč okoli njih. Tako je na primer konjunktura v Zahodni Nemčiji poživila nemški interes za jugoslovanski izvoz, za jugoslovanske brezposelne delavce, za jugoslovanski turizem. Tako je Jugoslavija imela posredno veliko več koristi od ameriške konjunktore kot od direktnih gospodarskih stikov z Ameriko. Podobnih slučajev bi lahko navedli še veliko.

Tako je bil ves svet zainteresiran na ameriškem gospodarskem stanju, še posebno potem, ko je spoznala, kako velike koristi ima od primanjkljajev v ameriški plačilni bilanci, ki jih je naše gospodarstvo krilo tako, da je z veseljem sprejemalo vsako količino tujega kapitala, ki je iskal pri nas svoje gospodarsko in politično zavetje. Zgodovina tako imenovanega "evro-dolarja" nam je lahko nazoren dokaz za ta pojav. Kar je bilo dolarjev v rokah ne-ameriških lastnikov, so bili vsi ti dolarji večinoma investirani ponovno v evropsko gospodarstvo v eni ali drugi obliki.

Ni torej nič čudnega, da je svet sledil razvoju ameriškega gospodarstva z večjo pozornostjo kot ameriški gospodarstvi ljudje sami. Kdor je na primer sledil jugoslovanskim poročilom o ameriškem gospodarskem stanju, je lahko hitro odkril, da jugoslovanska javnost ve več o našem gospodarstvu danega trenutka kot ameriška! Seveda le v grobih obrisih, ne v podrobnostih.

Ko je lani Nixonov režim prvič pokazal svetu, kako se misli boriti proti inflaciji, je na to takoj postal pozoren ves svet. Hitro je odkril nevarnosti, ki mu bodo od tega pojava grozile iz Amerike: dviganje ameriških uvoznih cen se bo ustavilo; izvoz v Ameriko bo postal težji, pa tudi ne več tako donosen, kot je bil po l. 1960. Primanjkljaj v ameriški plačilni bilanci po začel pojmajati in s tem usihati tudi izreden vir za dotok dolarjev na tuje, posebno v Evropo. Amerika bo začela živeti od svojega kapitala. Na drugi strani bo ameriški izvoz še bolj napenjal svoje sile, da pridobi nove trge in ohrani dosežanje. Ameriške banke ne bodo čakale na prošnje iz Evrope za nova posojila, ker se ne bodo zanimale zanje. Dvigali se tudi ne bodo ameriški zaslužki, kar se bo hitro čutilo v tujem prometu, ki je od njega odvisno že po hitro državo po vsem svetu. Tudi emigrantskih nakazil v "stare domovine" ne bo več toliko, kot jih je bilo doslej. Tako bo moral ves svet v l. 1970 živeti bolj na lastnih nogah, ne bo se več mogel zanašati na Ameriko.

Boj proti inflaciji v Ameriki bo imel posebno usodne posledice za mednarodno trgovino. Ta že sedaj ni bila preveč prosta vključ vse "Kennedyjev runda" in podobnim tehničnim pripomočkom za razvoj svetovnega blagovnega prometa. Svet pričakuje, da se bo Amerika začela zapirati vase, da bo še bolj ovirala uvoz, kot ga že, da varuje interese domačega proizvodnje. Kar bo delala Amerika, bodo delale tudi druge države. Blizamo se torej dobi začasnih poskusov, da vsaka dežela shaja s tem, kar ima. Pri tem bodo posebno slabo odrezale male države.

Kot primer vzemimo trikot: Amerika-Evropska gospodarska skupnost (EGS) in Jugoslavija. Ako se bo Amerika zapirala proti EGS, se bo EGS proti vsemu svetu, ne samo proti Ameriki. Od tega bo Jugoslavija hudo prizadeta, kajti je izredno močno navezana na izvoz v EGS. Se je dolga leta trudila, da bi sklenila z EGS ugodno trgovsko pogodbo. Sedaj je upala, da je že skoraj na cilju. Pa je prišla nova ameriška gospodarska politika, ki bo pognala tudi EGS

gospodarsko politiko v nove smeri in s tem pokopala vse jugoslovanske upe na več trgovine z EGS. To bo pognalo Jugoslavijo zopet v novo odvisnost sovjetskega gospodarskega bloka, česar si Beograd najmanj želi.

V Beogradu si ne delajo nobenih upov, da bo zanje l. 1970 leto posebne gospodarske sreče. So se že vdali v usodo, da lastne inflacije še ne bodo mogli ukrotiti, kar bo seveda oviralo razmah njihove zunanje trgovine. Sedaj naj pride nanje še ameriški boj proti inflaciji, ki more posredno in neposredno le kvarno vplivati na njihove gospodarske tokove v letošnjem letu. Na podoben način bo prizadele še mnogo drugih malih gospodarsko revno razvitih držav. To bo naravno sprožilo tudi val političnih kriz. Kot da že dosedanjih svet ni imel dosti!

BESEDA IZ NARODA

Koristno je bilo, čeprav...

NEW YORK, N.Y. — Ze v zadnjem srenjskem dopisu sem omenil sestanek predstavnikov društev, ki je bil 9. februarja na "Osmi".

Nekajkrat sem v pogledih na življenje skupnosti njujorskih Slovencev, če ta izraz še lahko uporabljamo za našo razbitost in razdrobljenost, namigoval in nakazoval na potrebnost strnitve vseh organizacij na našem področju, da bi oblikovali nekakšen cerkveni — srenjski odbor. Vprav namenoma in s stvarnim pogledom na naše narodno življenje sem ta odbor tako obeležil, da bi bolj zadel njegov smisel in pomen. Torej: tak odbor bi gledal za dobro slovenske njujorske cerkve, za dobro gospodarjenje v njej, za njeno privlačnost, ki jo lahko ima le s skrbnostjo priprave vsega cerkvenega in verskega življenja, ki mora imeti tudi narodno obeležje, ker smo narodna cerkev; dalje bi moral biti tak odbor matica, ki bi povezoval ne samo izrazito katoliške organizacije, ampak povezoval in oživljal vse, kar iz slovenskih narodnih korenin izhaja. Tega je še veliko, vendar toliko je tega že pohojnega pod težkimi koraki časa in malodušnosti.

Tudi februarjski sestanek je to dejstvo očitno pokazal. Ta Savin poziv — oziroma bolje rečeno na poziv tajnika SAVE Jaka Okorn — se je odzvala komaj polovica, čeprav je organizacijam poslal: "To vabilo je poslano tudi vsem znanim slovenskim organizacijam ali skupinam, nahajajočim se v njujorski okolici, z upanjem, da bodo vse zastopane na sestanku."

Namen tega sestanka je v glavnem skupni dobrobit: a) da se približamo drug drugemu, b) da koordiniramo naše delovanje, c) da se med seboj bolj spoznamo in d) da naredimo nekakšen vse-vključujoči koledar za leto 1970, ki bi vseboval delo in življenje vseh teh slovenskih skupin, katerim članom bo vsem v korist, da vedo za prireditve, zabave, predavanja, pevske vaje, piknike, sestanke itd., ne samo svojih, ampak tudi vseh drugih organizacij...

Kot že rečeno: sestanek je bil skladen in sešli so se povabljeni, vendar komaj polovica. Iz zapisnika spoznavam, da tajniku Jaki Okornu niso še poznane vse skupine njujorskega področja, zlasti podpornih organizacij SNPJ, in da imamo dve društvi Slovenske ženske zveze. Tu je menda nastala težkoča in je na tem, da bo bruklinska zaspala, če se ne poveže z njujorsko. Marsikomu se zdi to vseeno, vendar, če se to ne izvede, bo en utrinek našega narodnega življenja ugasnil. Tudi skupnost bo na nek način to boleče spoznala.

Iz zapisnika spoznam, da se je sestanka udeležil g. Mark Stodger kot zastopnik Sv. Ane. Morda bodo vprav članice in člani tega društva našli pot nazaj v naše srenjsko središče. Skoda, da ni bilo nobenega predstavnika društev SNPJ in da se sestanka niso udeležili po zastopnikih društva Sv. Jožef, Marija,

Pomagaj in Knights of Trinity. Na sestanku dejansko niso ničesar razpravljali o cerkvenosrenjskem odboru, sestavi pa so v glavnem koledar dela in življenja, kolikor so mogli potegniti iz trenutne danosti.

Tu gre vsa zahvala Savinemu tajniku Jaki Okornu za njegov napor in če popravimo tiste napake zaradi velikonočnih obhajil, imamo v rokah prvi srenjski koledar našega skupnega življenja. Vse organizacije so ga prejele in vsak lahko da svoje pripombe.

In iz tega koledarja bi rad navedel nekaj pomembnih datumov, da se jih zapomnimo in u-ravnavamo naprej tako, da se bomo skupnega življenja dejansko udeleževali.

V MARCU:

1. marca skupno obhajilo Društva Najsv. Imena, kot je vsako prvo nedeljo v marcu, razen julija, avgusta in septembra.

6. marca ob 8. zvečer pri SKAS-u in SAVI predava dr. Delak Franjo o slovenski narodni pesmi in "Fantje z Osmi" bodo nekaj teh pesmi zapeli za boljše umevanje predavanja.

8. marca, skupno sv. obhajilo društva Sv. Ana.

15. marca, skupno sv. obhajilo društva Sv. Jožef.

22. marca, skupno sv. obhajilo društva Marija Pomagaj. Cvetna nedelja in praznik naše srenjske mladine ob narodnem običaju pisanih butaric.

27. marca, Veliki petek — pri cerkvenem opraviilu pojo ta večer "Fantje z Osmi".

29. marca, Velika noč, srenjska strnitev pri in v cerkvi Sv. Cirila na "Osmi". Delitev pirohov in pomaranč slovenskim otrokom!

V APRILU:

3. aprila, predavanje SKAS in SAVE: dr. Jože Basaj, Pogled na bodočnost Slovenije.

19. aprila, ob 4. popoldne v cerkveni dvorani pomladanski koncert "FANTOV Z OSME". Dobiček gre ves v korist slovenske cerkve.

26. aprila, morebitni obisk pri pravoslavni bratih v cerkvi sv. Save, ko bo njihova Velika noč — Uskrs.

V MAJU:

1. maja, predavanje SKAS in SAVE: dr. L. Puš, Cerkevna li-rika v glasi.

3. maja ob 4. pop., Slovenska šola in fara priredita MATE-RINSKO PROSLAVO.

17. maja, Svojejavček, kome-dija, igrajo člani SAVE.

V JUNIJU:

5. junija, predavanje SKAS in SAVE: Rudi Vecerin, Miniatur-na grafika.

7. junija bodo imeli "Fantje z Osmi" koncert v Ridgewoodu. Dvorana še ni določena.

V JULIJU:

26. julija ima društvo Sv. Ana skupno obhajilo pri osmi maši in zajtrk ter pomenek v cerkveni dvorani po maši.

V AVGUSTU:

1. avgusta, celodnevni piknik društva Sv. Ana. Kraj bo objavljen.

15. avgusta Veliki Smaren, celodnevni piknik fare sv. Cirila in njujorske srenje. Kraj bo objavljen.

27. avgusta ima SAVA predkonvenčni sestanek v društveni sobi na Osmi.

V SEPTEMBRU:

11. septembra, "Fantje z Osmi" začno s svojimi rednimi pevskimi vajami.

13. septembra, društvo Sv. Ana ima članski zabavni sestanek v Hidaway Inn v Ridgewoodu.

V OKTOBRU:

3. oktobra, začetek Slovenske šole na Osmi.

8. oktobra ima SAVA svoj letni občni zbor v društveni sobi na Osmi.

V NOVEMBRU:

7. novembra, društvo Sv. Ana ima letni ples, kraj bo objavljen.

14. novembra ima fara sv. Cirila v cerkveni dvorani VINSKO TRGATEV.

22. novembra imajo "Fantje z Osmi" jesenski koncert v Ridgewoodu, dvorana bo javljena.

V DECEMBRU:

6. decembra, Slovenska šola, SAVA in fara prirede veliko MIKLAVŽEVANJE za vse slovenske srenjčane, posebno pa za mladino.

31. decembra bomo morda spet silvestrovali.

Na to ogrodje, če že ne za letošnje leto, moramo vsaj v drugem letu še marsikaj dodati. V marcu bi morali na sestankih in pomenkih po skupnih obhajilih malo govoriti o tem in pokazati pot in način, da pridemo vsaj drugo leto — če nismo letos — do cekveno-srenjskega odbora. Savani, kot mladi in kot intelektualci, bi morali v tem pogledu voditi in zares izoblikovati neko pravo narodno slovensko skupnost v New Yorku.

Tone Osovnik

Svatbena sprememba zaželjena

CLEVELAND, O. — Res je, da današnji čas zahteva uvedbo raznih sprememb v človekovem življenju. Menjajo se zastareli državni zakoni, cerkveni obredi, solski zakoni, oz. programi kakor tudi človekovo sožitje z okolico na čas in okoliščine.

Kakor so si v zgodovinskem razvoju sledili posamezni zaokrožni časovni valovi, tako so si sledili tudi različni stili ali slogi. Ti stilni valovi so nas pripeljali v 20. stoletje v vrsto modernih stilov.

Z ozirom na navedeno je prav, če razmišljamo tudi o delnih spremembah zastran postopka pri večerjah na današnjih svatbah.

Slošno mnenje je, da bi se svatbene večerje vršile malo bolj sproščeno, oz. tako, da bi se svatje resnično počutili ugodne, to se pravi, da bi jih opazovali resnično z ugodjem. Svatje se ne počutijo ugodno, če jih reditelji kar po vrsti, čim pridejo, posajajo k mizam. Bolj sproščeno bi izgledalo, če jim dovolimo, da se malo razgledajo.

Pri takem zasiedanju omizja se ljudje med seboj ne poznajo ali pa le delno. V tem primeru se ljudje med seboj ne razgovarjajo, ker ne vedo, o čem naj bi govorili. V takem razpoloženju, t. j. v tišini brez godbe, se mnogi počutijo neugodno, večerja se vleče, postaja dolgočasna.

Vse to nas naveda, da bi v času večerje "godba igrala" (seveda brez plesa) in to same tihe valčke. V glasbi delujejo skrite sile v najvišjem smislu; sega namreč tako visoko, da je razum ne more obseči in iz nje prihaja učinek, ki vse obvladuje.

Glasba pomaga človeku odpraviti zmedo v sebi, mu priti do večje notranje ubranosti, sproščeni in s tem tudi do večjega miru in zadovoljstva.

V takem razpoloženju bi čas večerje ugodno in v razpoloženju potekal, v nasprotnem (brez godbe) človek v tistem času dobi vtis, kakor da bi bil na pogrebu.

Za godbenike bi bilo kar prav, večerjo pripraviti že prej ali pa malo pozneje, kar naj bi bilo od-

visno od medsebojnega sporazuma.

V točilnici naj bomo obzirni do sočloveka in naj se odmaknemo, ko smo dobili svoje okrepčilo, ako ga ne mislimo takoj popiti, ker nedolikuje sloneti na tako imenovani bari v pogovoru, da je ostalim dostop nemogoč. Sožitje v družbi namreč nujno zahteva vpoštevanje sočloveka in torej zgolj sebičnost tu nujno povzroča nesoglasje, nered.

Ob 12. uri, ko nastopi čas glede izpolnitve nekaterih narodnih običajev z nevesto s pomočjo njenih svatbenih parov, NE zapirajmo kroga okrog NJE tako, da ostali svatje v dvorani nič ne vidijo, marveč gledajmo, da bo vsaj tista stran, ki daje razgled po dolžini dvorane, v celoti odprta.

Ko ženin in nevesta zaplešeta prvi ples, je njiju dolžnost obkrožiti celo dvorano tako, da jih vsi vidijo; nikakor pa ni dovoljeno, oz. je proti obstoječemu redu, jih zapirati v mali krog tako, da ostali svatje nič ne vidijo.

Kako rešiti ta neprijetni problem, ki se vedno ponavlja na vsaki svatbi? Je čisto enostavno! Dolžnost vseh je ostati pri svojem omizju in s tem bomo dosegli, da bomo vsi imeli odprt razgled pred seboj po celi dvorani.

Brez voznih redov bi bilo trčenj na pretek in prav malo ljudi bi tvegalo vožnjo po železni cesti.

Brez pravil "bontona", lepega vedenja, ne prestrogih, a vendarle pravil, bi bilo veliko več človeških karambolov, kot jih je, vsem "bontonom" navkljub. Drugače povedano: pravila lepega vedenja so kolomaz, brez katerega se kolesa življenja ne bi gladko vrtela.

Začnimo prizadevanje glede izvajanja svatbenega programa v tem smislu, v kolikor bodo okoliščine dovoljevale in tako bo vsaka svatba doživela: večjo privlačnost, večje udobje in zadovoljstvo kakor tudi še lepše in trajnejše spomine.

Vsaka prireditelj brez redite-la je podobna ladji na razburkanem morju brez kapitana.

Valentin Potočnik

IZ NAŠIH VRSI

Chicago, Ill. — Spoštovani! Z žalostjo Vas moram obvestiti, da ne bom obnovil naročnine za prihodnje leto, ker pri nas nihče več slovensko ne bere. Moja do-bra mama Margaret Jakše je bila lanskega junija poklicana ob Vsemogočnega v večno življenje. Do svojih zadnjih dni je bila zelo delavna in je do konca brala Vaš cenjeni list Ameriško Domovino.

Ko je dospela dnevna pošta je mama najprej vprašala po Ameriški Domovini, katero je zelo rada in zvesto brala. Na popoldne 21. junija 1969 je odšla en vrt in sadila rožice. Ko se je vrnila v hišo, se je nekoliko utrujena vsedla in za vedno zaspala. Tako lepa je bila njena pot v večnost.

Jaz sem vsako leto skrbno pazil, da je bil ček za obnovev naročnine pravočasno poslan, da je bila naša pokojna mama preskrbljena z dobrim slovenskim branjem. Sedaj pa prosim, da pošiljanje lista ustavite.

Zahvaljujem se Vam za fino postrežbo skozi vsa dolga leta. Z vdanimi pozdravi,

William Jakse

Broadview Heights, O. — Cenjeno uredništvo! Ker nam bo kmalu potekla naročnina, Vam priloženo pošiljam za obnovo iste, in prilagam 4 dolarje za tiskovni sklad.

Z Ameriško Domovino sem zelo zadovoljen in jo vedno redno prejemam.

Vas ves prav lepo pozdravljam in Vam želim veliko novih naročnikov.

Louis Fink

Euclid, O. — Spoštovana uprava! Odkar je bila moja mama pred desetimi leti operirana na očeh, se ji vid vedno bolj slabša. Težko bere. Izgleda, da bo potrebna še ena operacija očesa, pa dvomim, če bo kaj pomagalo.

Še se spominjam minulih let, ko je moja mama tako rada pisala dopise in pesmi za Vaš list. Gotovo se tega še kdo spomni.

Prosim Vas, pošiljajte zaenkrat samo petkovo izdajo lista. Najlepša hvala. Prav lep pozdrav, Vaš

Frank J. Branisel

Joliet, Ill. — Cenjeno uredništvo! Priloženo Vam pošiljam ček za naročnino Ameriške Domovine, brez katere ne bi mogla biti. V njej je veliko zanimivega, svetovnih in domačih novic iz vseh delov sveta, pa tudi lepe in zanimive vesti.

Vam in vsem naročnikom prav lepe pozdrave!

Mary Gregorich

Waukegan, Ill. — Spoštovani! Priloženo Vam pošiljam ček v znesku \$18, za naročnino in dva dolarja za tiskovni sklad. Ameriška Domovina je res dober časopis in ga toplo priporočam. Prosim, nadaljujte z Vašim dobrim delom.

Vas najlepše pozdravljam!

Mrs. Josephine Grum

POSTNA MISEL

Pravilo Sv. pisma: Kakršen želiš, da bi bil tvoj bližnji, bodi najprej ti. — je važno za naše srečno sožitje. To velja za vsakega človeka, za vsak odnos. Vprašajmo se, kakšno je naše vedenje do naših staršev, bratov in sester, do otrok, do sodelavcev, do znancev? Veliko nas že uči olike. A bolj bomo storili, če bomo ljubili svojega bližnjega zato, ker Kristus tako zapoveduje. Saj ni olike nič drugega kot posamezni nauki, vzeti iz Sv. pisma, uporabljeni za vsakdanje življenje. Poskusimo biti dobri, prijazni, ljubeznivi vsaj v postnem času!

Kramolc-Kumer-Tomc:

Slovenska pesmarica III. del

Mohorjeva družba v Celju je leta 1963 začela izdajati novo SLOVENSKO PESMARICO, ki naj bi v celoti izšla v treh zvezkih.

Prvi zvezek je res tudi l. 1963 izšel in prinaša skladbe z notami skladateljev Bele krajine, Dolenjske, Ljubljane, Notranjske, Trsta, Benecije in Režije. Naslednje leto — 1964 — pa je že izšel drugi del, ki prinaša skladbe skladateljev Gorenjske, Štajerske, Prekmurja in Koroške.

Po šestih letih je letos izšel tretji zvezek, ki prinaša slovenske narodne in ljudske pesmi, ki so jih priredili skladatelji Bele krajine, Dolenjske, Gorenjske, Koroške, Notranjske, Prekmurja, Primorske in Štajerske.

Pesmarica obsega 120 narodnih pesmi z notami. Ta pesmarica spada v slovensko družinsko knjižnico. Zlasti pa bo dobro služila slovenskim pevovodjem in pevci, ki so člani slovenskih pevskih zborov.

Knjiga je vezana in ima večbarvni ovitek. S poštnino vred stane \$2. Vabimo zlasti vse tiste, ki so pred leti naročili že prvi in drugi del, da ne odlašajo z naročilom. Pesmarica je tu in jo vsak naročnik lahko takoj dobi.

Naročila naslavlajte na: 1084 East 177 Street, Cleveland, Ohio 44119. Na razpolago je tudi še nekaj kompleto celjskih Mohorjevih knjig za letošnje leto. Stanejo (5 knjig) \$4.50 s poštnino. Tudi te knjige so takoj na razpolago. Naročajte jih na istem naslovu kot pesmarico.

Zdravko Novak

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

"Nedelja enakosti"

Druga postna nedelja, 22. februarja, je bila "nedelja enakosti". Tako je določil torontski nadškof Pocock. Ta dan so se katoličani obrnili na Boga in ga v svojih molitvah prosili pomoči za svoje šolstvo. Ze precej časa se razvija gibanje, da bi bilo tudi katoliško srednje šolstvo glede finančnih podpor izenačeno z javnimi šolami. Vlada, ki je v rokah konzervativne stranke, se temu upira, dočim sta pa obe opozicijski stranki — liberalci in NDP-jevci — že pristali na to zahtevo katoliških staršev in vzgojiteljev. Do sedaj vlada iz javnih sredstev podpira samo vključno 10. razred katoliških šol. Za 11., 12. in 13. razred pa morajo katoliški starši plačevati šolnino, ki stane od \$200 do \$460.

V torontski metropoli je 73.000 študentov v katoliških šolah. Gradnja katoliških šol je cenejša kot gradnja javnih šol. Katoliške šole stanejo \$16 ali \$17 za kvadratni čevljev, dočim gradnja javnih šol stane najmanj \$20. Tisti, ki so odgovorni za gradnjo katoliških šol, denarja ne razsipajo. Čeprav so učitelji v obeh sistemih plačani približno enako, vendar šolanje katoliškega študenta stane vsaj \$84 manj, kot njegovega kolega v javnih šolah.

Ker v 11. razred kat. šol ni več finančne pomoči od vlade, zato približno 50% študentov odide v javne šole. To presedlanje pa študentom povzroča nove težave, ker se je treba vziveti v novo okolje in v nov način poučevanja. Poleg tega pa je zgubljena tudi katoliška vzgoja, ki jo doraščajoči mladinci najbolj potrebujejo.

Katoličani so vznemirjeni, ker sistem katoliških šol ni izenačen z onim javnih šol. Po ustavi jim to gre. Pred 100 leti je bil sistem katoliških šol uveljavljen. L. 1841 je bil sprejet zakon, ki je katoličanom v Ontariu dajal iste pravice, kot so jih imeli protestantje v katoliškem Kvibeku. Katoliško šolstvo je bilo tedaj cena, da je sploh moglo priti do kanadske konfederacije.

Modrega vztrajanja bo treba in božjega blagoslova, da bodo katoličani dosegli enakost z javnim šolstvom, kar se tiče denarnih prispevkov iz javnih sredstev. Poleg vztrajanja in božjega blagoslova pa je potrebno, da katoliško šolstvo tudi res dokaže, da je katoliško v duhu in po sadovih: ne samo, da bo šolanje na višku, temveč da bo tudi katoliška vzgoja izstopila. Bog daj!

Darovanje za pokoro v postnem času

V torontski nadškofiji imajo lastno semenišče sv. Avgušlina. Za njegovo vzdrževanje in za odplačevanje dolga na tem semenišču je vsako leto v postu nadškofijska nabirka: vsi verniki naj pomagajo pri izobraževanju in pri duhovni formaciji svojih bodočih dušnih pastirjev. Podpiranje semenišča prav za prav niti ni darovanje za to semenišče, temveč je samo investiranje. Obresti — duhovne seveda — bodo iz tega investiranja pritekale pozneje. Če torej nadpastir prosi za dar za semenišče, kako bi dober vernik mogel odreči!

Potrebni pa so tudi med nami. Vsi ne vemo zanje; vsak dan jih ne srečujemo; velika in huda potreba je navadno skrita. Vinčevićeva konferenca v župniji Marije Pomagaj kliče in prosi in nastavlja prazno roko, da bi darovali in se spomnili bratov in sester v potrebi in stiski. Zopet prilika, da namesto posta, ki je

odpravljen, postavimo odpoved, žrtev in darujemo ter tako lajšamo življenje tistim, ki jim ni lahko.

Iz misijonskih dežel — od slovenskih misijonskih delavcev stalno prihajajo pisma, kako dobrodošel je vsak, tudi majhen, dar, ki ga dobijo v podporo za svoje delo. Kakor je delal prvi Misijonar, ki je nasičeval, ozdravljaj in obiskoval, tako delajo tudi oni med ljudmi, ki se nihče ne zanima zanje. Znova prilika za darovanje v postnem času. Post pomeni odreči se. Pri darovanju za dobre in velike namene je post dvojno dejanje: odpoved in darovanje.

Zivimo v dneh velikega izobilja; za mnoge pa so to dnevi velikih stisk; koliko prilik imamo, da postanemo ti dnevi veliki tudi v darežljivosti, ki jo spremlja duh pokore.

V zahvalo in priznanje

V letu 1969 smo praznovali X. SLOVENSKI DAN. Lep je bil, a smo za bilanco morali povedati, da smo ga zaključili z velikim primanjkljajem v blagajni. Pa se je oglasil zaveden rojak in predlagal, da bi udeleženci z darovi plačali ta primanjkljaj. In res. Danes že lahko poročamo, da so dobri in zavedni rojaki plačali stroške, zlasti velike izdatke, ki smo jih imeli z novim odrom. Za kritje izdatkov so prispevali: gg. Franc Jereb, Jože Kastelic, oba gradbenika, g. Stanko Šajnč, ki ima blizu Orlije svoje podjetje, gradbenica družba Triglav in Slov. Hranilnica in Posojilnica. Omenjeni niso samo krili primanjkljaja v naši blagajni, temveč so nam tudi dali moralno pobudo, da si bomo upali s slovenskimi dnevi nadaljevati. Bog plačaj!

Za odbor
Društva Slovencev Baraga
predsednik Ivan Marn

Župnijski občni zbor

Slovenske župnije so začele prakticirati demokratičen način izvolitve cerkvenih odborov. Tako so "zborovali" v župniji Brezmadežne s čudodelno svetinjo in sicer v nedeljo, 15. februarja. Zborovali so verniki, člani župnije, ki je glede delavnosti precej razgibana. Tako bi človek pričakoval, da bo udeležba pri zborovanju večja, se pravi, da se bo več ljudi zanimalo za delo cerkvenega odbora. Pa ne samo to, ampak tudi za to, kdo bo prišel v novi odbor. Toda udeležba je bila v primeri s številom faranov zelo majhna. To se pravi, da samo demokratičen način volitev ljudi ne pritegne. Tudi delo kot tako, ki ga mora odbor opravljati med letom, ni več privlačno. Verjetno da cerkvenemu odboru manjka avtoriteta, možnost kontrole in odločanja ter soodgovornosti. Za predsednika je bil znova soglasno izvoljen g. Štefan Serec.

Tudi v slov. župniji v Montrealu izbirajo svoj cerkveni odbor na demokratiški način. Tam imajo par kar dvakrat volitve: primarne, kjer izberejo kandidate in končno, ko so kandidati izvoljeni. Udeležba pri teh volitvah je bila nekoliko boljša, saj je pri drugih volitvah volilo 111 upravičencev. Za predsednika je bil izvoljen g. Štefan Prša. Dosedanji predsednik g. Anton Štibernik je postal pa blagajnik.

Še nekaj klofut

Naslednja klofuta mogoče tudi med nami komu kaj pove. "Dali so mu pravico glasovanja, ker vedo, da sem mutast," (Slo-

bodanka Mitrić). Vsekakor lepa oznaka svobode v domovini.

"Veliko ljubezen" do domovine izraža tudi naslednja: "Domovina mi je poklonila potni list. Več mi ni potrebno!" Brez dvoma je tako naziranje o domovini za Slovenijo lahko usodno.

Kdo pa je vsemu temu kriv? Janez Turk pove: "Problem naših problemov je v tem, da to običajno sploh niso problemi, pač pa navadne svinjarije. Nekateri so samokritični edinole v cerkvah — pri spovedi."

HRIBARJEVEMU OČETU V SLOVO

LETHBRIDGE, Alta. — So trenutki v življenju, ki je človeška beseda tako prazna in tako revna, da se človek izgovorjene boji... Takile so trenutki, ko naj izrečeš znancem besedo, ki naj bi ublažila veliko bolečino. Pa kako? Življenje se ne pokorava našim željam, svojsko teče svojo pot in vsakomur odmerja različno dolgotrajno zemske poti... Ob vsaki smrti tolažilna beseda nekako obnemore, nima vsebine in ne globine, da bi pomirila ranjene...

Hribarjevemu očetu so se iztekale življenjske ure, čas jim je izpel poslednjo pesem. Tiho in umirjeno je živel sredi svojih tedaj skoraj 2 desetletji in vsi, ki so ga poznali, so ga imeli radi. Kako ne? Nikoli ni tožil lastnih težav, nikomur ni storil žalega. Če je bilo kaj narobe (in kje v skupinah različnih značajev ni), je vse obdržal zase, nikoli ga nisem čul izgovoriti besedico slabega o drugih. Mirno je živel s svojimi vsa tuja leta, vesel uspehov otrok in njihovih grobov... Kako je bil ponosen na vse svoje! In kako so ga ti imeli radi! Takele slovenske družine, ki drže povezanost med seboj, so vse bolj redke... Pri Hribarjevih sta bila spoštovanje in ljubezen življenjski sok tej ubranosti.

V Salzburgu, mestu iger in pesmi, smo se spoznali. Pred dvema desetletji. V taborišču smo čakali potrjenih src na odhod čez morje. S praga domovine v tujo neznanost! Večkrat smo obiskovali cerkev in tu in tam tudi zapeli v njej. In nekega jutra so Hribarjev oče — g. Jernej Hribar — stopili k orglam. Malo tipanja in orgle so zapele nekako po kranjsko veselo, čutili je bilo spretno prijeme dobrega organista... Po maši je beseda dala besedo in spoznali smo dobrega slovenskega moža, ki ga je kot tisoče usoda poglala z doma z

In visoka družba? Vaska Jučič-Marjanovič jo opiše: "Začel se je ukvarjati z nizkimi dejavnostmi, vendar šele takrat, ko je stopil v visoko družbo."

"Na svojem delovnem mestu spi, potem pa se hvali, da se bori za uresničitev velikih sanj človeštva. (avtor isti)

"Tisti, ki so vsega siti, so navadno lačni," pravi isti avtor.

In še o študentovski svobodi: "Študentovskemu zboru se najlažje dirigira z miličniško dirigentsko palico." (Milovan Vitezić)

družino nedoletnih otrok. Prav blizu tam so bili doma, kjer je tekla zibka tudi našemu rodu. Žilav, skrben, delaven, dober in vesel rod živi v bregih nad Lukovico in ravninah okoli nje. V Kosezah pri Lukovici so tekla moja mlada leta prve svetovne vojne in spominim se, kako so mi stara mama mnogokrat kazali vsa v soncu oblita pobočja Zlatega polja. In tam za rožnatim bregom sem slutil velik svet. Pomlad v tistih bregih je bilo eno samo bogastvo cvetja vseh sort. In sonca na mernike. Tam so med obema vojnima živeli Hribarjevi. Oče so se dajali s kmetijo in trdotami na njej, zraven pa so bili še organist in župan. Dela več kot za enega, posebno še invalida. Pa so bila pleča Hribarjevega očeta močna, vajena dela, bremen in odgovornosti. Zmogli so vse troje zaupanih jih nalog. Pa je sovrastvo udarilo tudi po slovenski zemlji, kmetija je ostala v sončnih rebreh, županstvo so sprejeli drugi, Hribarjev oče pa so z družino in s tisoči njim enakih misli odromali v svet. Z bolečino v srcu in neugasljivo slovensko pesmijo. In to so gojili z veseljem in ljubeznijo do zadnjih dni. Slovenec poje rad in ob vseh prilikah. Razposajeno vesela je ta naša pesem, ko vriska in užiga, in čudo tudi v žalosti poje, umirjeno in globoko.

In Hribarjev oče so peli, živeli s pesmijo. Bolj za cerkveno kot posvetno, obe pa sta jima splestali lepe ure. Tudi tod so takoj sedli za orgle ne samo v svoji, tudi drugih cerkvah, v eni so pred 16-imi leti pričeli tudi pevski zbor. Koliko truda in žrtev! In dela?!

Lani na poletje so nenadno zboleli. Po nekaj tednih so se pobrali, zapustili po težki bolezni bolnico in se kar lepo popravili. Za božič so spet sedli za orgle, kot leta prej dan za dnem, in igrali pri božičnih daritvah.

In mi, kot da smo upali na čudež... Tam po božiču so zboleli, prehlad jih je položil. Niso in niso se mogli popraviti. Pred tedni so spet prišli v bolnico in tod so 16. februarja na večer od konca shodili. Bogato, pa tudi razočaranj in težav polno življenjsko pot. Gospod Jernej Hribar, cel slovenski mož po vesti, mislih in delu, je doživel.

Bili so dolga leta naročnik Ameriške Domovine in nekajkrat tudi napisali par vrstic zanj, bili poverjenik Mohorjeve družbe. Vsako leto so nekako teden pred Božičem prinesli Mohorjeve in s knjigami tople besede, nekaj minut domačnosti. Tiha, malo vidna in neplačana dela so opravljali na zemlji, zato pa upajmo, jim bo Gospod plačal nesebično delo pošteno in bogato...

Ob kakršnikoli priliki so pri vsakršni slovenski prireditvi sodelovali tudi oče s pesmijo, Lani na jesen so zadnjič z nami na misijonu orglali in zadnjič z nami zapeli ono znano Marijino "...Kadar pa morali bomo umreti..." Kdo ve, če so slutili, da je njim določena vrsta?... Prošnja se jim je gotovo izpolnila, po 71-letni življenjski poti so umrli pomirjeni z Bogom, spravljeni s svetom in pripravljeni na srečanje z Njim, v čigar čast so orglali in peli dolga, dolga desetletja...

K pogrebu se je seve spet zgrnila cela naša srenja, priključili so se še mnogi drugi, ki so ga poznali in spoštovali. Zapeli so mu v slovo njegovi pevci, od solz in srca globoko so zveneli zvoki "...Pomlad že prišla bo, ko tebe na svet ne bo..." S snežni prt je pokrival prirojo, ko smo položili k večnemu počitku na božjo njivo zemske ostanke zavednega slovenskega moža... Povsod, kjer se bomo še zbirali, bo manjkal on in tudi njegove melodije... Naj se spomnimo pravilnih, dokler se ne srečamo na lepših in bolj sončnih poteh onostranstva.

Vsem, ki žalujejo za njim, pa naše globoko sožalje.

Pak

L. Ambrožič st.: OBLJUBA DELA DOLE

Preživljamo ravno pustne dneve, ko tole pišem. (Verjetno bo objavljeno šele čez kake tri tedne, ker za dva torka je leži napisanega na urednikovi mizi.) Nič posebnega se ni zgodilo v teh dneh. Niti sijajno prirejeni banketi s preobilno jedajo in pičajo ter z obilno udeležbo ne bodo pustili kakih posebnih spominov na pustne dneve. Tako na primer, kot so jih pustili iz naših mladih otroških let. O blažena leta naše mladosti, kako nas spominjate na tiste rumene dobrote, ki so obstojale iz lahkih flancatov na pustno soboto in na ocvirkovco, pečeno v velikem modlu — ilovnatem — kakršne so delali tam okrog Komende! Na svinjsko pečenko v nedeljo opoldan — na čvrtje — vzdignjeni flancati in bobi krofi te na večerjo s prekajenimi svinjskimi rebrcami in zeljem ter še z raznimi drugimi dobrotam na pustni torek.

Kaj takega je prihajalo na mizo le ob največjih praznikih, dva dneva pred pustom in glavno pa seveda na sam pust. Na ta dan smo smeli jesti, kolikor smo hoteli in kar smo hoteli. Najbolj nam je seveda šlo pod zobe čvrtje. Tega smo pospravili toliko, da se danes čudim temu. Poleg tega še pečenka, prekajena rebra in še kaj. Pili smo li-pov čaj, hrushkovca in krlhjevo vodo. Kaj bi morali danes nuditi

otrokom, da bi sprejeli s takim zadovoljstvom in si tako zapomnili take dneve, kot se jih spominjamo mi? Vsega imajo preveč in z vsem so preobdjeni.

Polne ceste je maškar — na avtobusih, podzemski, v šolah in kamorkoli se obrneš, vidiš vse polno maškar — takih, kot so pri nas hodile na pustni ponedeljek okrog po vasi od hiše do hiše, prosile flancate, kako duhovito povedali in tudi kakšno zapeli. Kadarkoli gledam današnjo mladino — ne vso — a jo je kar precej — se vedno spominim na pustne maškarke. Bili so vmes tudi dolgolasci, a so si la-se naredili iz prediva. Za otroke so bile maškarke nekaj zelo zanimivega in vselej smo jih težko pričakovali. So bili tudi kosmati po obrazu in z dolgimi bradami. Zato so jim služile ovčje kože in konjski repi ali celo kravji. Čim bolj je bil grdo napravljen, čim grši v obraz — čimbolj podoba današnjim, ki jih povsod srečujemo, tem bolj je bil zanimiv. Kdo bi mi mogel takrat dopovedati, da se bom še nekoč s studom obračal od njih?

(Dalje sledi)

Rdeči bodo prekinili razgovore v Parizu!

Sovjetski poslanik v Parizu je namignil, da bodo rdeči kmalu zapustili razgovore v Parizu, če ne pride skoraj tam do kakega napredka.

PARIZ, Fr. — Sovjetski poslanik Valerian Zorin je v razgovoru s sodelavcem Knight časopisnega koncerna iz ZDA, ki ga je preskrbel znani clevelandski finančnik Cyrus Eaton, dejal da bodo rdeči zastopniki skoro zapustili konferenco v Parizu, če ne bo konec sedanjega zastojanja.

Rdeči so stavili svoje predloge lani v maju, zavezniki, ZDA in Južni Vietnam, pa v juliju. Od tedaj se razgovori niso premaknili nikamor. Rdeči zahtevajo enostavno sprejem svojih točk in se nočejo o ničemer razgovarjati. Ameriški zastopnik je ponovno poskušal spraviti razgovore v tek, predložil je privatne sestanke, toda rdeči so tudi to odklonili, oziroma zahtevali, naj se ameriško zastopstvo sestane samo s predstavniki začasne revolucionarne vlade, kar naj seveda pomenilo njeno priznanje kot zakonite vlade Južnega Vietnama in prepustitev vlade v Saigonu njeni usodi.

Odkar je zapustil Pariz H. C. Lodge, zastopa tam ZDA poklicni diplomat Habib, ki pa ga rdeči glavni zastopnik Xuan Thuy ne smatra za sebi enakega in noče več niti sam k razgovorom. Poleg Thuyja je v Parizu še Le Duc Tho, član politbiroja v Hanoi. Začasno revolucionarno vlado — bivšo OF Južnega Vietnama — zastopa Mrs. Nguyen Thi Binh. Doslej še ni nobeden od rdečih uradnih zastopnikov v Parizu omenil možnost rdečega odhoda, zato sodijo, da je to le bolj grožnja, ki naj bi pripravila zaveznike do novega popuščanja.

Na libanonsko-izraelski meji več vojskovanja

TEL AVIV, Izrael. — Vzhodna izraelska meja ima danes čudno podobo. Izrael je dobro zastražil mejo proti Jordaniji, deloma tudi proti Siriji. Meja med Libanonom in Izraelom je deloma odprta. Ne pozna ne žične pregrade ne postojank obmejnih straž. Tam lahko vsakdo prehaja nemoteno iz države v državo.

Sedaj so arabski gverilci še spopolnili svojo pogodbo z Libanonom. V novi pogodbi so menda jasno določene meje za gverilsko udejstvovanje v libanonskih trgih in mestih, dočim se

gverilci lahko svobodno gibajo zunaj mest in trgov. To bi pomenilo, da bodo gverilci lahko porabili libanonsko podeželje za koncentracijo svojih sil, obenem pa tudi za pribežališče, kadar bi bili v nevarnosti pred izraelskimi četami.

To bo poživilo gverilsko vojskovanje na libanonsko-izraelski meji. Izraelska obveščevalna služba že budno zbira podatke, kje gverilci ustanavljajo svoje postojanke in postavljajo skladišča za vojne materijale. Vse to dovoljuje sklep, da bo ob izraelsko-libanonski meji zopet kmalu završalo.

CLEVELAND, O.

Help Wanted Female

Cleaning woman
For factory offices
361-6264

(45)

Clerk-Typist

no experience necessary. High school graduate preferred. Starting hourly rate 1.80 per hour. Excellent working conditions. Located at 16100 S. Waterloo Rd. facing I-90 Freeway 531-1780

(46)

Male Help Wanted

MAINTENANCE MECHANIC
Enjoy a permanent position with a nationally famous Frozen Food Processor. Enjoy free meals, uniforms, steady employment, good pay, excellent benefits and advancement opportunity.

Must have training or experience electrical and mechanical maintenance for this second shift opening. Production line experience very helpful. APPLY NOW!

Call 248-0700, Ext. 200 for appt.

STOUFFER FOODS
Div. of Litton Industries
3800 Woodland Ave.
Cleveland, O. 44115
An Equal Opportunity Employer

Ženske dobijo delo

Čistilka
Iščemo žensko za delni čas za čiščenje po šoli za katoliško šolo in cerkev v Euclidu. Kličite 531-0900 med 9. in 12. dopoldne.

(46)

DELO DOBIJO

Delo za par
Iščemo zakonski par za oskrbo poslopja, ki ima 30 stanovanj, na vzhodni strani, dobra plača. Kličite 251-2950.

MALI OGLASI

Stanovanje išče
Starejša slovenska vdova išče neopremljeno sobo in kuhinjo ali samo eno veliko sobo v bližini cerkve sv. Kristine ali pri 185 cesti. Kličite: 391-8891.

—(46)

Stanovanje se odda
Oddamo dvom odraslim, štiri sobe, kopalnico, vse na novo prebarvano, blizu Marije Vnebovzete. Na 698 E. 159 St. Kličite 681-3729.

(44)

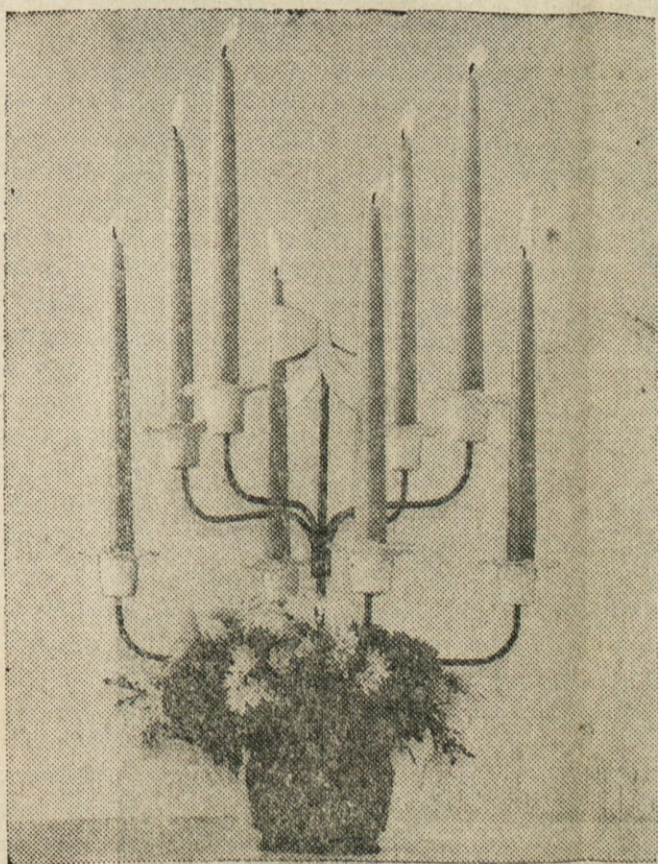
Išče delo
Mlad možki, 30 let star, išče delo v tovarni ali delavnici od 9. ure zj. do 1. pop. Kličite od 9. do 10. ure zj. 432-0471.

—(45)

Krasen bungalov
blizu E. 185 St. ena spalnica, klet in garaža. Zelo pripravno za starejšo dvojico ali novoporočence. Lastnica gre izven mesta.

Loti Napredaj
petdeset lotov napredaj v Eastlake, blizu boulevard in Vine St. mere 60 x 150 čevljev. Proda se enega ali več. Oglejte načrt v pisarni pri

STREKAL REALTY
481-1100 405 E. 200 St.
(3,4,6 mar)

ROŽICE IN SVEČE — Sveče so postale priljubljene pri slovesnih večerjih tudi po domovih. Cvetje imamo vsi radi. Na sliki imamo združen podstavek svečnika in cvetlični lonček. Vsekakor moderna kombinacija.

JAN PLESTENJAK:

HERODEŽ

"Kar dovolj bi bilo za poštenega človeka, kolikor si je ta neotesani ravanec odrezal," si je zatrjeval, potem pa še sam odbil nič manjši kos.

Malandž se je mastil, kot da njegov želodec že dva dni ni dobil grizljaja, zalival in cmo-kal, Tonetove oči so pa žalostno merile steklenico: "Se dobre štiri prste, pa bo dno!" in teh-tale kračo: "Se dvakrat, trikrat sabsve in na krožniku bo ostala kost!"

"Tako ti povem, takih likofov pa še ne vem, pa čeprav bi jih ne mogel vseh sešteti. Tudi zapomnil si nisem vseh. Rečem ti, strašno so ljudje umazani." Spet je nagnil in natočil.

"Pomisli, Krevsača iz Čudne poznaš, delali smo trije tri mesece in pol in še nekaj čez. Ob svojem seveda. Če bi se pri njem hranili, bi nas v treh mesecih ne bilo več med živimi. In smo delali, da so nas od daleč hodili gledat. 'Takih pa še ne!' so dejali trdni gruntarji in dostikrat nam je sosedla postregla z žganjem, saj je poznala grabeža

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

GENERAL OFFICE
STENOGRAPHY HELPFUL
Excellent Working Conditions and Liberal Benefits
John Hancock Insurance Company
3207 N. Milwaukee Ave.
PE 6-5302
An Equal Opportunity Employer (43)

MALE HELP

Experienced WAREHOUSE MAN
For large company. Excellent benefits and working conditions.
APPLY MR. COPA
FORT DEARBORN PAPER Co.
376-0355 (44)

HOUSEMEN NEEDED AT ONCE
STEADY WORK. Apply at once.
HOLIDAY INN
Touhy Avenue & Mannheim Road
See Mrs. OMAN (47)

BUSINESS OPPORTUNITY
TAVERN Good going business. N. side. Factory district. Short hrs. No Sundays.
Call owner 588-6569 (43)

REAL ESTATE FOR SALE
12 SLEEPING RM. + 6 Kitchenettes + owner's 5 rm. flat.
Vic. S. W. Chgo. A-1 cond.
Priv. Pty. CL 4-2918 (44)

DOWNERS GROVE. N-W area
OPEN HOUSE Sun. 1-5
4401 Seeley - By Owner. 3-4 bdrm ranch, vinyl siding, 100 x 300' wooded lot. Walk to all schls. Liv. rm. - Din. rm. 1 1/2 ba., service rm. by kit. Patio, cyprus pnd. fam. rm. w/nat. firplc. R.O.W. windows, softener, dbl. car htd. gar. Many closets. Upper \$30's. Ph. 969-4718 (44)

ELMWOOD PARK — BY OWNER
Lux. 3-flat. 2-3 bdrm., 6 rm., 1 1/2 ba., 1-4 rm., 2 bdrm. 3 yrs. old. Income \$600 month. Must sell. Shown by appt. Under \$70's. 237-4778 or 456-3195. (44)

Pripovedoval je o likofih, ki so bili kakor ohcet in so godce najeli in dekleta kar z njih pobrali ter jih vlekli na ples. Gospodarji in gospodinje so kleli, mladini je bilo pa všeč. Nazadnje se je pa gospodarjem že neumno zdelo, da bi doma čepeli, pa so rekli: "Pogledat pojdem za fantom, po dekle pojdem, v delavnik se pa res ne spodobi." Pa ni bilo domov ne gospodarja in ne dekleta in ne fanta, in se je zgodilo, da so gospodinje ostale same doma, pa so nazadnje rekle: "Nak, to je pa že od sile! Dekline ni domov, dedca ni domov! Jima že pokažem!" In so šle po može, po deklini in fantaline, pa ni bilo domov ne gospodinj, ne gospodarjev, ne fantalinov. To vam je bil likof!"

Jazek je zacmokal Malandž in se za trenutek zamislil.

"Veš, Tone, pa taki likofi so dragi! Presneto dragi. Tistega gruntarja, ki je likof v ohcet spremenil, so že čez tri leta na cesto pognali. Živ je še, ljubljanskim mesarjem gare vozi, da ujame za kozarec 'beraške korajže'. Viš, taka je, taka!"

Bilo mu je že vroče; pri krači je bilo le še na koncih nekaj, pa še to le za glodanje vredno.

"Naj mi vsaj to še ostane!" si je mislil Tone in segel po ostanke.

"Veliko si pa poskusil, Malandž!"

"Tisto pač, pa več slabega kot dobrega! Trdo sem moral delati, zato se mi pa denar smili."

"Viš ga, dedca pijanega, že spet načenja!" se je zbudilo v Tonetu in zdaj bi starca najrajši pogljal iz hiše. Pogledal je na steklenico, pa je bilo v njej le še nekaj malega, toda steklenico je Malandž trdovratno držal v rokah. Da bi jo mu vzel, bi se mu zameril in bi ga opravljal, češ da mu še zadnjih požirkov ni privoščil. Pa mu je pustil in se jezil, klel na tihem, Malandž je pa le še in še pripovedoval.

"Veš, da bi pa le preveč skoparil, tisto pa spet ne. Vse, kar je prav! Imeli smo tesarja, ki si kaplje žganja ni privoščil, če pa ga ni nič stalo, se je zalival, dokler je grlo vzdrazilo. Pa smo rekli, čakaj, te bomo že sparili. Ves zaslužek šestih tednov smo dobili v cekinih. Kam bi, smo se spraševali. V gostilno seveda! Skopušni tesar Jazek ni hotel. 'Le pojdi, pojdi, bomo že mi dali za vino.' In smo ga res pretentali; kar z nami jo je zavil in oči so mu bile kar svetle od veselja, da bo spet zastoj pil. Ustavili smo se kar na vrtu in tam je bil tudi drog za raztepavanje tistih gosposkih cunj in plaht. 'Pojdimo najprej hlače obračati!' je rekel Tine, ki je hodil nekam telovadit, tesar je bil pa za nič. 'Le!' smo rekli. In smo obračali hlače, na vrsto je moral tudi

Jazek. Dolg ko žrd, neroden ko hlođ, ki se je zakotalil v grapo. Ni in ni mogel obrniti hlač. 'Počakaj no, ti bom pa jaz pomagal, da se ti ne bomo smejali!' se mu je ponudil Tine. Jazek je samo prikimal in že ga je Tine popadel čez pas, ga zamajal in Jazek je hlače cbrnil. 'Zdaj bomo pa pili!' je začel Tine in Jazek mu je spet prikimal. 'Koliko klobas bi upal udušiti, Jazek? Deset, kaj?' ga je pobaral, 'Bi!' — 'No, če res, ti jih plačam jaz. Koliko vina bi popil, dva?' — 'Bi!' je prikimal Jazek in se že oblizoval. 'Dobro, ti boš pojedel deset klobas in popil dva litra vina, fantje, vi ste pa za pričo, da vse to plačam jaz. Jazek, ti pa pojdi in poklič gostilničarko.' Jazku je bilo nerodno, šel je pa le. Počasi jo je racal, ko pa je upognil svoj vrat in stopil v vežo, tedaj Tine ni mogel več vzdržati smeha. 'Fantje, danes bomo pa za njegov denar pili!' In pokazal nam je dvajsetkronski cekin. 'Kako to?' sem ga vprašal. 'Kako? Ali nisi videl, da je hlače obračal, jaz sem pa pomagal. Zato sem pa rekel, da pojdimo hlače obračati!' Ko je nerodnežu pomagal hlače obračati, mu je izmaknil cekin, ker je že vedel, kam ga je bil spravil. 'Ti si ga pa maseknik!' smo ga pohvalili, obljubili mu pa, da o tem nič ne vemo. Gostilničarka je bila še mlada in je hitro drobila, za njo je pa cinalc Jazek.

'Kaj bi fantje?' nas je pozdravila.

'Kaj? Za nas šefan vina in vsakemu po eno klobaso, temu tukaj pa deset klobas in šefan vina,' je naročil Tine. Krčmarica se ni premaknila, kot bi ne hotela verjeti.

'Res, res, prinesite, kot sem naročil!' Segel je v žep in iz svoje denarnice, v kateri so zaženketali cekini, vrgel dvajsetak na mizo. Zdaj je tudi Jazek verjel, da gre zares.

Vina je bilo nič koliko, smeha tudi, kajti Jazek se je davil, da je bilo čuda, ni pa omagal. Deset klobas je podušil in dva litra vina je popil, pa se mu ni poznalo. Pač, v žepu, pa šele doma.

'Za božjo in krščansko voljo, kaj bo, kaj bo!' je stokal drugi dan. Prišel je na delo še prezgodaj. Na hlođih je sedel in venomer vekal: 'Za božjo voljo, dvajset kron! Dvajset kron!'

'Kaj pa je, ali so ti klobase škodovali,' ga je skrbno vprašal Tine.

'Nič klobase. Dvajset kron. Cekin, cekin!'

'Ali si ga zgubil, ali so te okradli?'

'Nič me niso okradli, nič. Sam ne vem, kako je to moglo biti! Cekin za dvajset kron, cekin! Najbrž sem premalo dobil!' je zatrjeval.

'Kaj boš tisto, pošteno smo dobili, pošteno smo prešteli. Tu so priče!' se je razjezil Tine.

'Aha, zdaj sem se pa spomnil. Kaj pa, če ti ni iz žepa padel, ko si hlače obračal.'

'To pa, to!' se je razveselil Jazek.

'Kar nič ne odlašaj, v gostilno pojdi in natančno preišči, morda pa le najdeš!' In je šel in iskal vse dopoldne in, da bi ga ne motili v vprašanji, kako in kaj

in kaj da išče, je moral naročiti pol litra vina — na svoj račun, našel pa — nič.

Viš, taki tiči smo bili! Pa je Jazek še živ in je bogat, čez leta smo mu šele povedali, kako je bilo s tistim cekinom." Malandž je bil sladko nasmejan, stisnil steklenico do zadnje kapljice, mežiknil na levo oko, kot da bi hotel meriti s puško, potem pa nagnil in počasi, počasi srebalo, da je Toneta še bolj jezilo. "Nalajšč me draži!" mu je kljuvalo.

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolico izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

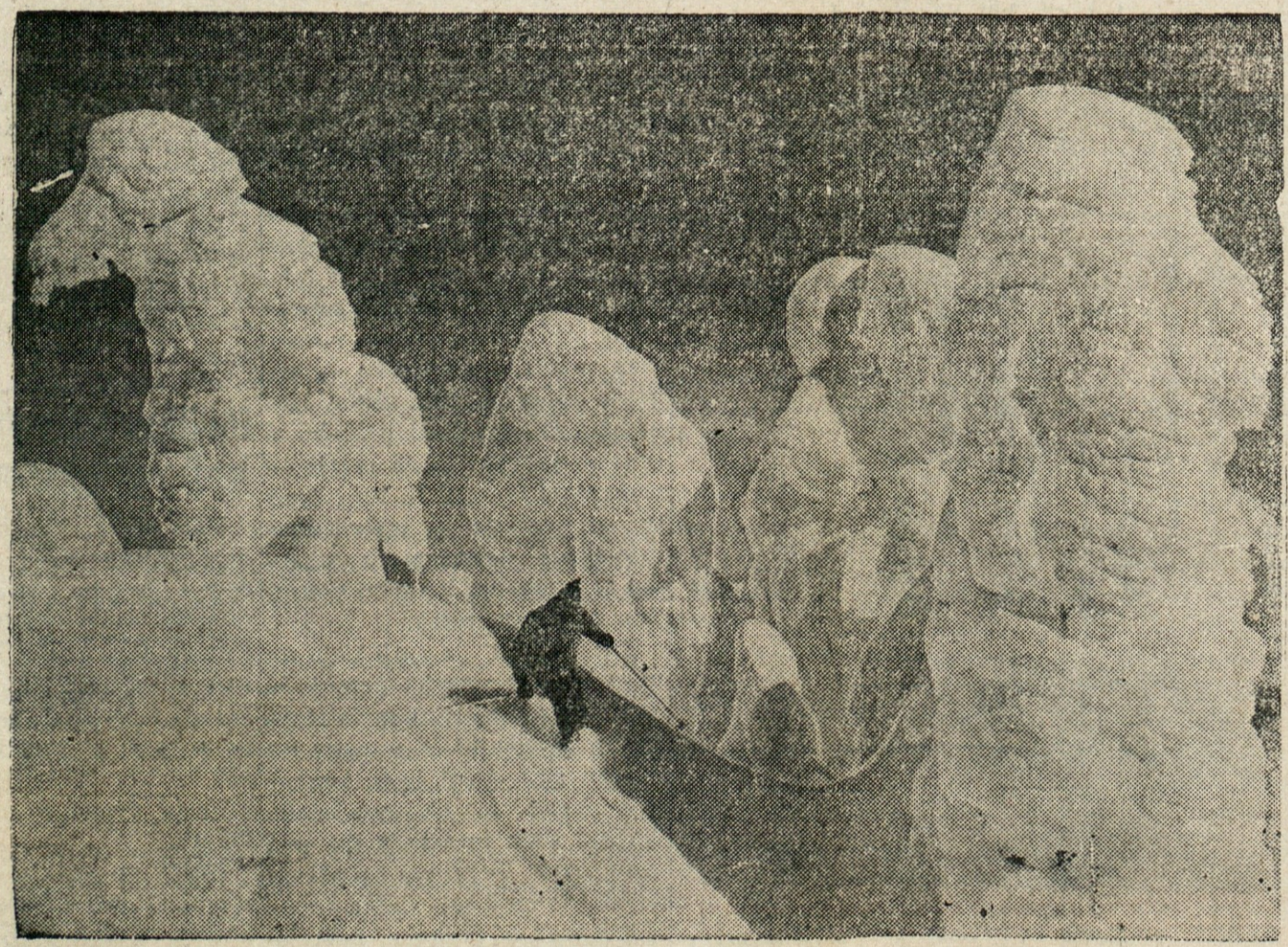
PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

BELA RIBA V MONTANI — Slika kaže posnetek gorskega sveta blizu Bele ribe (Whitefish) v Montani. Čudni "sneženi možje" so zametena drevesa.

DOVOLJ ŠIROKE — Modni krojilci imajo prav različne ideje. Eni ustvarjajo kratka krila, ki niso več krila, drugi hočejo obleči ženske v oblačila, ki segajo do vratu pa čisto do tal. Na sliki kaže manekinka široke dolge hlače, ki jih dopolnjuje kratek plašček, okrašen spodaj, zgoraj in spre-daj s koderastim perjem.